

skulle forhandle med finansudvalget i stedet for med udvalget for forretningsordenen om udpegningen af 3 nationaløkonomisk sagkyndige til medlemmer af formandsskabet. Endelig var fristen for afgivelsen af formandsskabets rapport foreslået fastsat til udgangen af januar 1956, hvilket ændredes til udgangen af februar 1956.

Forslaget blev modtaget velvilligt af finansministeren. Det gav anledning til nogen debat og henvistes efter 1. behandling til et folketingsudvalg, hvis enstemmige betænkning indeholdt forslag om de nævnte ændringer.

Kommunisterne gik imod forslaget, om hvilket *Aksel Larsen* bl. a. udtalte:

„Jeg er af den opfattelse, at dette udvalg enten skal bruges til eller vil blive brugt til at drive propaganda og til at fremskaffe materiale, der tilsyneladende skal understøtte propagandaen om, at det ikke kan gå an, at arbejdernes lønninger stiger, for så stiger omkostningsniveauet, og så ruineres Danmark.

Da dette enten er det sande formål med udvalgets arbejde eller i hvert fald vil blive det eneste sandsynlige resultat af udvalgets arbejde, hvis det giver noget resultat, kan og vil vi kommunister ikke medvirke til udvalgets nedsættelse.“

Retsforbundet kunne heller ikke støtte forslaget, men ville undlade at stemme om det. Som begrundelse for partiets stilling til sagen udtalte *Søren Olesen* bl. a.:

„Ved første behandling gav jeg udtryk for, at retsforbundet ikke ventede sig ret meget af et sådant udvalg som det, man her ønsker nedsat. Vi ved jo omtrent i forvejen, at organisationerne har stor magt, og at de naturligvis bruger den til egen fordel og i egen interesse. Det kan vist ingen have noget imod, for hvad skulle man ellers med organisationer? Deres eneste formål er selvfølgelig at varetage egne interesser. Dette ved vi altså i forvejen, ligesom vi naturligvis også ved, at de trækker hver til sin side, hvad der for så vidt er godt, da de forskellige kræfter så holder hinanden nogenlunde i balance.

Man venter, at dette udvalg skal kunne fortælle noget, som tinget og regeringen ikke i forvejen ved. Det må da vel være meningen, at det skal kunne forelægge resultater og klarlægge forhold, som man ikke i forvejen har været klar over. Det tror vi ikke meget på.“

Efter at de stillede ændringsforslag var tiltrådt uden afstemning, vedtoges forslaget med 99 stemmer mod 6 (DK), idet 6 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.

Det i folketingsbeslutningen omhandlede udvalg nedsattes 14. december 1955 af finansministeren. Udvalget, hvis arbejde lededes af professor Kjeld Philip, udsendte i juni 1956 en af dets formandskab udarbejdet rapport om samarbejdsproblemer i Danmarks økonomiske politik.